

מסכת אבות

פרק ו משנה ט

אמר רבי יוסי בן קסמא, פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגע
בי אדם אחד, ונתן לי שלום, והחזירתי לו שלום. אמר לי,
רבי, מאיזה מקום אתה. אמרתי לו, מעיר גדולה של חכמים
ושל סופרים אני. אמר לי, רבי, רצונך שתדור עמנו
במקומנו, ואני אתן לך אלה אלפים דינרי זהב ואבנים טובות
ומרגליות. אמרתי לו, בני, אם אתה נותן לי כל כסף וזהב
ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום
תורה. ולא עוד, אלא שפשעתי פטירתו של אדם אין מלוין לו
לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא
תורה ומעשים טובים בלבד, שנאמר (משלי ו) בַּהֲתַלְכְּךָ
תִּנְחָה אֹתָךְ, בְּשֹׁכְכָךְ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ, וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ.
בַּהֲתַלְכְּךָ תִּנְחָה אֹתָךְ, בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּשֹׁכְכָךְ תִּשְׁמַר עֲלֶיךָ,
בְּקִבְרֶךָ, וְהִקִּיצוֹתָ הִיא תְּשִׁיחֶךָ, לְעוֹלָם הַבָּא. וְכֵן כָּתוּב בְּסֵפֶר

תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל (תהלים קיט), טוֹב לִי תוֹרַת
פִּיךָ מֵאֲלֵפֵי זָהָב וְכֶסֶף. וְאָמַר (חגי ב) לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב
אָמַר ה' צְבָאוֹת: